

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2005 r. SDI 20/05

Teza: *Jeżeli w czasie orzekania nastąpiło przedawnienie karalności deliktu dyscyplinarnego, sąd odwoławczy ma podstawę do wydania orzeczenia uniewinniającego tylko w sytuacji gdyby doszedł do wniosku, że w przedmiotowej sprawie zostały należycie wyjaśnione wszystkie okoliczności, zebrano kompletny materiał dowodowy, którego ocena wskazuje jednoznacznie, że obwiniony nie popełnił zarzucanego mu czynu.*

„W sytuacji, gdy w czasie orzekania nastąpiło już przedawnienie karalności przewinienia dyscyplinarnego, sąd dyscyplinarny drugiej instancji tylko wówczas miałby podstawy do wydania orzeczenia uniewinniającego, gdyby doszedł do przekonania, że w sprawie należycie wyjaśniono wszystkie okoliczności, zgromadzono kompletny materiał dowodowy, którego ocena prowadzi do jedyne i jednoznacznego wniosku o tym, że obwiniony nie popełnił zarzucanego mu czynu (por. OSNKW 2004/11-12/104).

W przedmiotowej sprawie Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł o umorzeniu postępowania powołując przepis art. 88 ust. 4 Prawa o adwokaturze. W uzasadnieniu swojego stanowiska stwierdził jedynie, że pierwszy z przypisanych obwinionemu czynów nie mógł zostać "merytorycznie rozpoznany", albowiem od jego popełnienia upłynęło pięć lat i nastąpiło przedawnienie karalności. W kontekście stanowiska przytaczanego na wstępie, takie uzasadnienie można by uznać za niewystarczające, tym bardziej że w odwołaniu od orzeczenia Sądu pierwszej instancji obwiniony starał się wykazać swoją niewinność (k. 2-6 akt WSD (...)).”